

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

URZĄD MIASTA I GMINY
W DALESZYCACH

Przyjęto dn.13 LIP. 2017.....

Nr. podpis

Kielce, dnia 11 lipca 2017r.

Znak: SPN.IV.7511.1.25.2017

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017r., poz. 1257) oraz art. 8 m. ustawy z dnia 29 czerwca 1963r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016r., poz. 703)

po rozpatrzeniu

odwołania Burmistrza Miasta i Gminy Daleszyce z dnia 27 kwietnia 2017r. znak: GMR 6822.1.2017 od decyzji Starosty Kieleckiego z dnia 18 kwietnia 2017r., znak: GN-I.6620.5.61.2016.DG, ustalającej, że nieruchomość oznaczona w ewidencji gruntów gm. Daleszyce obręb Suków jako działki Nr Nr: 504, 1080/2, 1539, 1714, 2238, 2275, 2280, 2362 o łącznej powierzchni 13,5200 ha, nie stanowi mienia gminnego

orzekam:

utrzymać w mocy decyzję Starosty Kieleckiego z dnia 18 kwietnia 2017r., znak: GN-I.6620.5.61.2016.DG.

uzasadnienie

Burmistrz Miasta i Gminy Daleszyce, wystąpił do Starosty Kieleckiego o stwierdzenie, na podstawie przepisów art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, że nieruchomość położona w obrębie Suków, gmina Daleszyce, oznaczona w ewidencji gruntów jako działki Nr Nr: 504, 1080/2, 1539, 1714, 2238, 2275, 2280, 2362 o łącznej powierzchni 13,5200 ha, stanowi mienie gminne (gromadzkie). Z uzasadnienia wniosku wynika, że nieruchomość położona w obrębie geodezyjnym Suków, użytkowana jest przez mieszkańców miejscowości Suków, jako grunty ogólnodostępne dla wsi (piaskownia, pastwisko, kopalnia gliny i kamienia oraz tereny lasów).

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2017r., znak: GN-I.6620.5.61.2016.DG Starosta Kielecki ustalił, że nieruchomość oznaczona w ewidencji gruntów gm. Daleszyce obręb Suków jako działki Nr Nr: 504, 1080/2, 1539, 1714, 2238, 2275, 2280, 2362 o łącznej powierzchni 13,5200 ha, nie stanowi mienia gminnego.

Z uzasadnienia decyzji wynika, że decyzją z dnia 4 marca 1964r. Nr RI-VII-119/20/64 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w Kielcach, nieruchomość rolna o pow. 33,26 ha położona we wsi Suków, uznana została za wspólnotę gruntowo-leśną i nieużytek przeznaczony do zalesienia. Następnie decyzją z dnia 6 czerwca 1964r. Nr RI VII-119/20/64 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa w Kielcach, zatwierdzony został wykaz osób uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej, obszar gospodarstw przez nich posiadanych oraz wielkość przysługujących im udziałów we wspólnocie położonej we wsi Suków o pow. 33,26 ha.

Na Zebraniu Ogólnym Wspólnoty w dniu 15 lutego 1965r. została utworzona Spółka dla zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej wsi Suków, wybrane zostały organy Spółki oraz przyjęty został statut Spółki.

Organ I instancji w uzasadnieniu decyzji powołał się na art. 3 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych stanowiący, że nie zalicza się do wspólnot gruntowych nieruchomości lub ich części określonych w art. 1 ust. 1 tej ustawy jeżeli przed dniem 1 stycznia 2011r. zostały prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne. W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego nie odnaleziono dokumentów potwierdzających, że w/w nieruchomości zostały przekazane na cele publiczne lub społeczne przed dniem 1 stycznia 2011r.

Od założenia ewidencji gruntów w 1969r. działki Nr Nr: 504, 1080/2, 1539, 1714, 2238, 2275, 2280, 2362 położone w obrębie Suków, zapisane były jako Wspólnota wsi Suków.

W oparciu o zgromadzone w sprawie dowody ustalono, że działki Nr Nr: 504,1080/2, 1539, 1714, 2238, 2275, 2280, 2362 położone w obrębie Suków, nie stanowią mienia (gromadzkiego) gminnego.

Od w/w decyzji odwołanie z dnia 27 kwietnia 2017r. złożył Burmistrz Miasta i Gminy Daleszyce. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że grunty objęte postępowaniem były zawsze wykorzystywane i użytkowane wspólnie przez wszystkich mieszkańców wsi Suków, a pozyskiwane z nieruchomości surowce przeznaczone były na budowę budynków użyteczności publicznej. W ocenie Odwołującego się okoliczności te potwierdzają, że grunty objęte wnioskiem stanowią mienie gminne.

Przy piśmie z dnia 22 czerwca 2017r. Starosta Kielecki przekazał Wojewodzie Świętokrzyskiemu odwołanie Burmistrza Miasta i Gminy Daleszyce z dnia 27 kwietnia 2017r. wraz z aktami sprawy. Odwołanie zostało wniesione w ustawowym terminie, a organ I instancji nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany swojej decyzji, na podstawie art. 132 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Od 1 stycznia 2016r. obowiązuje znowelizowana ustawa z dnia 29 czerwca 1963r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016r., poz. 703). Zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy starosta jest organem właściwym do wydania decyzji w zakresie ustalenia,

które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 ustawy, stanowią mienie gromadzkie.

Stosownie do art. 8 m. ustawy, w postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia, w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w stosunku do starosty jest wojewoda. Zatem Wojewoda Świętokrzyski, jako organ wyższego stopnia, jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowego odwołania.

Rozpatrując złożone odwołanie, organ II instancji stwierdza co następuje:

Zgodnie z art. 1 i 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1963r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2016r. poz. 703), Starosta wydając decyzję w przedmiocie ustalenia, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie, bierze pod uwagę stan nieruchomości istniejący na datę wejścia w życie ustawy, **tj. dzień 5 lipca 1963r., jak również okres poprzedzający tą datę. Decyzja ta ma zatem charakter deklaratoryjny, a rozstrzygnięcie wydane w tym trybie poświadcza jedynie stan prawny i faktyczny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy.** Przy czym, w zakresie mienia gromadzkiego (gminnego), uznanie to nie musi być oparte na prawie majątkowym, lecz przede wszystkim na zagospodarowaniu (użytkowaniu) nieruchomości stanowiących mienie gromadzkie.

Jaka nieruchomość stanowi mienie gromadzkie rozstrzyga art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w powiązaniu z regulacjami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962r. w sprawie zarządzania mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64, poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym, w § 1 zawarta jest definicja zarówno mienia gromadzkiego jak i majątku dawnych gromad. Zgodnie z tą definicją, pod pojęciem mienie gromadzkie, należy rozumieć takie mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191), stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Na skutek tej ustawy doszło do przejścia majątku (mienia) gromadzkiego na własność Państwa, po uznaniu, że mienie gromadzkie pozostające w dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad narodowych stało się mieniem państwowym. Dotyczyło to tylko tej części mienia, które stanowiło majątek członków dawnej gromady, a nie majątek gromady jako osoby prawnej. Zasadę tę potwierdziło ustawowe unormowanie zawarte w art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975r., Nr 26, poz. 139 ze zm.). Również w doktrynie i orzecznictwie dominuje pogląd, że mienie gromadzkie zarządzane przez gromadzkie rady narodowe stanowiło własność ogólnonarodową. Właścicielami tego rodzaju mienia nie stali się mieszkańcy wsi, którzy nigdy przedtem nimi nie byli.

Dokonując merytorycznej oceny zaskarżonej decyzji i materiału dowodowego, będącego podstawą jej wydania, tut. organ podziela stanowisko organu I instancji, że

dokonane ustalenia w sprawie, dają podstawy do orzeczenia, że nieruchomości oznaczona w ewidencji gruntów gminy Daleszyce obrębu Suków jako działki Nr Nr: 504,1080/2, 1539, 1714, 2238, 2275, 2280, 2362 o łącznej powierzchni 13,5200 ha, nie stanowiła mienia gromadzkiego.

Z uzasadnienia decyzji Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w Kielcach z dnia 4 marca 1964r. nr RI. VII-119/20/64 wynika, że nieruchomości rolne o pow. 33,26 ha położona we wsi Suków była zapisana w tabeli likwidacyjnej (nadawczej) wsi Suków z 1986r. jako wspólnota pod Nr Nr: 148, 149 i nie została podzielona na działki indywidualne. W związku z tym, na podstawie art. 8 pkt. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28 poz. 169), przedmiotowa nieruchomości została uznana za wspólnotę gruntową.

W rejestrze gruntów z 1969r. Wspólnota Wsi Suków wpisana jest jako osoba władająca gruntem składającym się z działek Nr Nr: 1714, 1080/2, 2238, 2275, 2280, 1539, 2362, 504, 1113, 1243 o łącznej powierzchni 11,34 ha (powierzchnia błędnie zsumowana – rzeczywista powierzchnia to 14,09 ha). Pierwotnie w pozycji tej Wspólnota Wsi ujawniona była jako władająca gruntem o powierzchni 32,57 ha, przy czym działki o numerach 1078, 1075, 1080, 1238 zostały wykreślone i przeniesione do innych pozycji.

W aktualnej ewidencji gruntów obrębu Suków działki ewidencyjne Nr Nr: 504, 1080/2, 1539, 1714, 2238, 2275, 2280, 2362, zapisane są jako Wspólnota Wsi – władanie samoistne.

Z powyższego wynika, że będące przedmiotem postępowania działki o łącznej powierzchni 13,52 ha, są częścią nieruchomości o powierzchni 33,26 ha położonej w Sukowie, która uznana została za wspólnotę gruntową-leśną i nieużytek przeznaczony do zalesienia w/w decyzją z dnia 4 marca 1964r.

W tym miejscu zauważyć należy, że istnieje niezgodność pomiędzy zapisami w ewidencji gruntów wsi Suków, w której Wspólnota Wsi wpisana jest na zasadach władania samoistnego nieruchomością stanowiącą przedmiot niniejszego postępowania, a rzeczywistym stanem prawnym, wynikającym z wydanych decyzji, zgodnie z którymi Wspólnota jest właścicielem tej nieruchomości. Starosta Kielecki jako organ prowadzący ewidencję gruntów oraz będący w posiadaniu dokumentów konstytuujących Wspólnotę, winien stan ten doprowadzić do zgodności.

W obrocie prawnym funkcjonuje zatem ostateczna decyzja ustalająca, że nieruchomości objęta niniejszym postępowaniem, w dacie wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, tj. w dniu 5 lipca 1963r., stanowiła wspólnotę gruntową, co wyklucza możliwości ustalenia, że nieruchomości ta w tej samej dacie stanowiła mienie gromadzkie (gminne).

Art. 3 pkt. 2 znowelizowanej ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, stanowi, że nie zalicza się do wspólnot gruntowych nieruchomości lub ich części określonych w art. 1 ust. 1 jeżeli przed dniem 1 stycznia 2011r. zostały prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne.

W ocenie Wojewody Świętokrzyskiego przepis ten znajduje zastosowanie jedynie do tych nieruchomości, co do których dotychczas nie zostały wydane decyzje ustalające, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie. Przepis ten nie może stanowić podstawy do pozbawiania Wspólnot prawa własności do nieruchomości przyznanego im na podstawie wydanych już decyzji, funkcjonujących w obrocie prawnym.

Ponadto przepis ten nie jest samoistną podstawą do ustalania, że nieruchomości określone w art. 1 ust. 1 ustawy, których nie zalicza się do wspólnot gruntowych z uwagi na przekazanie przed dniem 1 stycznia 2011r. na cele publiczne lub społeczne, stanowią mienie gromadzkie.

Jedynymi przesłankami pozwalającymi na ustalenie, które spośród nieruchomości wskazanych w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy stanowią mienie gromadzkie jest okoliczność pozostawania nieruchomości w zarządzie dawnych gromad oraz faktyczne wspólne użytkowanie przez mieszkańców wsi przed dniem 5 lipca 1963 roku.

W związku z powyższym wskazany przez Wójta Miasta i Gminy Daleszyce w odwołaniu sposób zagospodarowania gruntów Wspólnoty w ostatnich 40 latach, nie ma wpływu na ocenę, czy nieruchomości te w 1963 roku stanowiły mienie gromadzkie (gminne).

W chwili obecnej podmiotem uprawnionym do dysponowania nieruchomością oznaczoną jako działki Nr Nr: 504, 1080/2, 1539, 1714, 2238, 2275, 2280, 2362 położone w obrębie Suków, jest Spółka dla zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej wsi Suków, powołana w dniu 15 lutego 1965r. Celem dokonania zmian własnościowych wspólnoty gruntowej, konieczne jest reaktywowanie wspomnianej Spółki, powołanie jej statutowych organów, oraz podjęcie stosownej uchwały.

W przedmiotowym stanie sprawy zaistniały więc okoliczności faktyczne i prawne które uzasadniają utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji Starosty Kieleckiego.

pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. W przypadku jej niezgodności z prawem, służy stronom prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach ul. Prosta 10, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30-tu dni od dnia doręczenia.

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Daleszyce,
Plac Staszica 9
26-021 Daleszyce
2. Starosta Kielecki
ul. Wrzosowa 44
25-211 Kielce

Z up. WOJEWODY
mgr inż. Robert Wzorek
DYREKTOR WYDZIAŁU
SKARBU PAŃSTWA I NIERUCHOMOŚCI

3. Starostwo Powiatowe w Kielcach
ul. Wrzosowa 44
25-211 Kielce
2 egz. w celu wywieszenia na tablicy ogłoszeń
przez okres 14-tu dni,
oraz zamieszczenia w BIP
**Po upływie tego okresu, tut. organ prosi o pisemne
potwierdzenie okresu wywieszenia/ogłoszenia.**

4. Urząd Miasta i Gminy Daleszyce
Plac Staszica 9
26-021 Daleszyce
2 egz. w celu wywieszenia na tablicy ogłoszeń na okres
14-tu dni, oraz zamieszczenia w BIP
**Po upływie tego okresu, tut. organ prosi o pisemne
potwierdzenie okresu wywieszenia/ogłoszenia.**

5. Sołtys wsi Suków
Suków 210
26-021 Daleszyce
w celu wywieszenia na tablicy ogłoszeń przez okres 14-tu dni.
**Po upływie tego okresu, tut. organ prosi
o pisemne potwierdzenie okresu wywieszenia.**